

ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆԻ
1962—1963 ՌԻՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՏԱՐԵՇՐԶԱՂ
ՏԱՐԵՎԵՐՋԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հունիսի 4-ին, հինգշաբթի, հետմիջօրեի ժամը 2-ին, Հոգևոր ձեմարանի հանդիսարանում, Վեհափառ Հայրապետի բարձր նախագահությամբ, տեղի ունեցավ ձեմարանի 1963—1964 ուսումնական տարվա ամառվերջի հանդիսությունը:

Ներկա էին Մայր Աթոռի միաբանությունը, Գերագույն Հոգևոր հորհրդի և վերստուգիչ հանձնաժողովի անդամները, դասախոսական կազմը, վանքի պաշտոնեությունը և այլ հրավիրյալներ:

Հանդիսությունը բացվում է Հայկական ՍՍՏ պետական հիմնի նվագով և Հոգևոր ձեմարանի քայլերգով:

Հոգևոր ձեմարանի վերակացու արժանապատիվ Տ. Հովհաննես քահանա Մարությանի բացման խոսքից հետո, Ա լսարանի ուսանող Հակոբ Տուռնոյանը արտասանում է Վարուժանի «Ցան»-ը, Բ լսարանի ուսանող Նղիշ Բաղդամյանը՝ Ա. Իսահակյանի «Հայրենիքիս»-ը, Ա լսարանի ուսանող Գրիգոր Բունիաթյանը՝ Միլվա Կապուտիկյանի «Խոսք իմ որդուն»-ը և Բ դասարանից Հովսեփ Հակոբյանը՝ Ա. Իսահակյանի «Հեյ ջան հայրենիք»-ը ուսերեն:

Հոգևոր ձեմարանի երգչախումբը կատարում է «Խաղաղության քայլերգ», «Ջան հայրենիք» և Կոմիտասի «Գարուն ա», խմբերգերը:

Հանդիսության երկրորդ մասում երգչախմբի «Որք զարդարեցին» թարգմանչաց շարականի կատարումից հետո, Բ լսարանի ու-

սանող բարեշնորհ Ժիրայր սարկավազ Գալփաթյանը, հանուն ուսանողության, ընթերցում է հետևյալ ուղերձը.

«Օգնականությամբ Աստուծո և Ձերդ Ս. Օծության աղոթքներով, բոլորեցինք Հոգևոր ձեմարանի 1963—1964 ուսումնական տարեշրջանը:

Ուրախ ենք մենք՝ ուսանողներս, որ կարողացանք անցած ուսումնական տարեշրջանում հարստացնել մեր միտքը ուսմամբ և գիտությամբ և ազնվացնել մեր հոգին բարոյական և հայրենասիրական զգացումներով:

Սրտաբուխ և անկեղծ է մեր որդեակա երախտագիտության խոսքը՝ ուղղված Ձերդ Վեհափառության: Դուք, որպես Հայր և մեծ Ուսուցիչ, այս տարի էլ Ձեր օրհնությունների հետ մեկտեղ, Ձեր դասախոսությունների միջոցով, հաճախ մեզ խրատեցիք, ցույց տալով ճշմարիտ, առաքինի մարդու ուղին: Մենք՝ ուսանողներս, մեր սրտերում վառ ենք պահել և պահելու ենք ազնվության, առաքինության և հավատի ու նվիրման բոցը, որի կայծը, որպես անշեշ կրակ, տակավ առ տակավ ստացել ենք Ձերդ Վեհափառությունից:

Այս առթիվ մեր շնորհակալական խոսքն ուղղվում է նաև Հոգևոր ձեմարանի վերատեսուչ Հայկազուն արքեպիսկոպոսին, որ այժմ հեռու է մեզանից հայրենանվեր և ազգաշեն առաքելությամբ, բայց նրա հոգին միշտ ներկա է մեր մեջ:

Ձեք կարող մեր երախտագիտական զգացումները չհայտնել նաև մեր անմիջական

դաստիարակներին՝ վերակացու Տ. Հովհան-նես քահանա հոր և ողջ ուսուցչական կազմին, որոնք ամբողջ ուսումնական տարնը շրջանում հանդիսացան ժիր մշակներ, բարի սերմեր ցանելով մեր մտքի ու սրտի անդաստանների վրա:

Մեր ջերմ շնորհակալական խոսքը նաև Մայր Աթոռի միաբանության անդամներին, որոնց հետ միասին ապրում ենք նույն հարկի տակ, աղոթում նույն սեղանների առաջ, միշտ ձգտելով նմանվել նրանց առաքինի և աթոռանվեր կյանքին ու գործունեությանը:

Հանուն ուսանողության, համբուրում եմ Ձեր Ս. Աջը, հայտնելով ամենաանկեղծ երախտագիտություն և շնորհակալություն, որպես տրիտուր Ձեր անսահման հոգատարության և ուշադրության համար, որոնցով շրջապատել եք Հոգևոր ձեմարանը:

Հոգևոր ձեմարանի 1963—1964 ուսումնական տարվա տեղեկագիրն ընթերցում է Գերագույն Հոգևոր խորհրդի անդամ և ձեմարանի դասախոս գերաշնորհ Տ. Ասողիկ եպիսկոպոս Ղազարյանը, ի բացակայության տեսլի:

«Հոգևոր ձեմարանի վերատեսուչ, մեր բուրին սիրելի գերաշնորհ Տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոս Աբրահամյանի կարևոր առաքելությամբ Հնդկաստան և Հեռավոր Արևելք մեկնելով, ինձի կլիճակվի այսօր տալ այս հակիրճ գեկուցագիրը:

Ս. էջմիածնի Հոգևոր ձեմարանը այսօր կբուրն իր նոր շրջանի 19-րդ տարին:

Հոգևոր ձեմարանը, իր վերաբացումն ապրին, իր վրա կհրավիրեն մեր ամբողջ ազգին ուշադրությունը, աստ և ի սփյուռս աշխարհի: Դարավոր այս պատկանելի հաստատությունը եղած է լուսի մեծագույն վառարանը, Ս. Սահակի և Ս. Մեսրոպի օրերն մինչև մեր օրերը, որ լույս ու ջերմություն սփռած է մեր ազգին վրա բոլոր անցնող դարերում մեջ ու դեպի իրեն բեռնած է բոլորն ուշադրությունը, իբրև «մայր ամենեցուն և շտեմարան անշիջանելի լուսոյ»: 1500 տարվան ժառանգություն մըն է, սրբազան ավանդ, որ դարերու խորքերն, իբրև լուսի սյուն, կերկարի մինչև մեր օրերը, մինչև Ձերդ Վեհափառության լուսավոր ժամանակը:

Ձեմարանը կարևոր պարտականություններ ունի կատարելիք, հոգևոր մշակներ պատրաստելու համար ամբողջ աշխարհի վրա ցրված մեր ժողովուրդին ու եկեղեցիներուն, իբրև գլուխը և սիրտը մեր Եկեղեցիին:

Վերջին երկու տարիները ապրելով Ձերդ Վեհափառության մոտ և հաղորդվելով Ձերդ Վեհափառության բարձր ձգտումներուն այդ

ուղղությամբ, վստահ եմ, որ Ձեր բարի նպատակները պիտի պսակվին հաջողությամբ, և հառաչելի տարին մեր ձեմարանին համար պիտի ըլլա նոր ծրագիրներու և նոր հաջողություններու ոգևորիչ շրջան մը, որպեսզի այս ձեմարանը դառնա իդեալական հոգևոր համալսարան մը, իր տեսակին մեջ ըլլա առաջինը և բարձրագույնը և դեպի իրեն հրապուրեալ աշխարհի ամեն կողմերեն ընդունակ ու մտացի երիտասարդներ, որոնք կոչում ունենան ծառայելու մեր Եկեղեցիին, հայրենիքին ու ժողովուրդին:

Այնուհետև սրբազանը, համառոտակի ներկայացնելով ձեմարանի ներքին, հոգևոր, եկեղեցական, կրթական, դաստիարակական կյանքը և շեշտելով ուսուցչական կազմի նվիրված աշխատանքը, եզրակացնում է.

«Մեր հուսկ շնորհակալությունները և երախտագիտությունը կհայտնենք Ձերդ Վեհափառության այն անխոնջ ջանքերուն և զոհողությանը համար, զորս կտածեք այս Հոգևոր ձեմարանին հանդեպ, նյութապես ու բարոյապես սատարելով անոր շարունակական բարձրացման և տեսականացման համար: Ծառ մոտեն կհետաքրքրվիք անոր ներքին բոլոր խնդիրներով, ուսանողներուն ոգեշնչելով տեսիլք դեպի իրենց գործն ու կոչումը:

Շնորհակալություն նաև մեր հայրենի կառավարության, որ դյուրություն կընծայի Հոգևոր ձեմարանի կարիքներուն:

Շնորհակալություն Մայր Աթոռի միաբանության մեր հոգևոր եղբայրներուն, որոնք իրենց բաժին մասնակցությունը կբերեն ձեմարանի ուսումնական, վարչական և հոգևոր բարոյական դաստիարակության գործին:

Շնորհակալություն նաև ձեմարանի այն ազնիվ բարերարներուն, բոլորն ալ հավատավոր և տեսիլք ունեցող հոգիներ, որոնք հեռվեն կամ մոտեն կհետաքրքրվին արդարօրեն այս հաստատության գոյությամբ և գործունեությամբ ու սիրով կբերեն իրենց բարոյական քաջալերությունը և նյութական օգնությունը, որպեսզի լուսի և գոյության այս կաճառի դռները միշտ բաց մնան:

Իր գեկուցագրի վերջում Ասողիկ սրբազանը հրապարակում է ընթացիկ ուսումնական տարվա շրջանում ուսման մեջ առաջին և երկրորդ հանդիսացողների անունները. առաջիններն արժանանում են մրցանակի:

Հանդիսության վերջում օրհնության խոսք է ասում Վեհափառ Հայրապետը:

«Էջ Միածինն ի Հօրէ շարականի երգեցողությունից հետո, Հոգևոր ձեմարանի ամսվերջի հանդեսը վերջանում է «Պահպանիչ»-ով և խմբովին երգված «Հայր մեր»-ով: